

ברכת הגאולה

מגילות יז:

וטה ראו לוטר גאולה בשביעית? – אמר רבא: מתק שעתידין ליגאל בשביעית,
לפיכך קבועה בשביעית. והאמיר מר: בששית – קולות, בשביעית – מלחמות, במצואי
שביעית בן דוד בא. – מלחמה נמי אתחלתא גנאולה היא.

תהלים (ק"ג, ג):

הסלה לכל עונci הרפה לכל תחלמי.

רש"י שם (ד"ה אתחלתא):

האי גאולה לאו גאולה דגלוות היא, אלא שיגאלנו מן הצרות הבאות עליינו תמיד, דהא
ברכת קיבוץ ובנין ירושלים וצמח דוד יש לכל אחת ואחת ברכה לעצמה בלבד מגאולה זו.
האבודרם (סדר שחירת של חול, שמונה עשרה) מבאר:

ששה ראשונות באדם עצמו...

ואחר ששה ששה בצרבי היחיד חוזר לשאול בצרבי הרבהים...

ואח"כ שומע תפלה על כל הברכות.

שלמי ציבו, לרב אלוני:

כתב הרב בית דוד זיל בהשפטות (סיטן תקט"ז) זיל: כתוב רש"י בפרק ב' דטניליה [דף יז] ע"ב
ד"ה אתחלתא דגאולה הו[ן] דהאי גאולה לאו גאולה טגולות היא אלא שיגאלנו מן הצרות הבאות
עליט תמיד, דהא ברכת קבוץ ובנין ירושלים וצמח דוד יש לכל אחת ואחת ברכה לעצמה בלבד
טגאולה זו ע"כ. ולשון מהר לנאלנו גאולה שליטה לטען שטר, משמע על הגאולה העתידה, ואולי
תוספת לשון הוא שעשו איזה אנשים, ובנטה הרמב"ם ذל לא איתא גאולה שליטה לטען
שמך ע"כ.

ונראה ודאי שהרב ذל עין לו ראתה שהרדי"א זיל הביא הנטח לטען שטך ע"ש, وكפידת הרב
זיל היה על אומרו גאולה שליטה, כי שלימות הגאולה אינה אלא בקבוץ נדיי ישראל ובנין
ירושלים ובכיאת טשיחת, ומיהו הרואה יראה דבנקל אפשר ליישב, שאף על פי שכל אלו גאולה
הם נקרים, מיהו עיקר שם גאולה היא על צרת השעבוד וכובד הנגולות, ואם נקיים אנחנו מצורת
הנgioים לנMRI שלא יוכל לינע בט ואל ישלו בט וישראל ישכו לבטה בהשקט ושלוחה, פשייטא
דגאולה שליטה מתקריא וכל השאר הם לתוספת טוביה, זיל ספר סדר היום גכי ברכות תקע
בשופר, ואין עניין ברכה זו כעניין ברכת ראה נא בעניינ, שעניין אותה ברכה היא להתפלל שייאלוי
ישראל מצרות השעבוד בעניין שנשב בנחת ולא בצער, וענין ברכה זו על קבוץ הנגליות וכעט
בארצiot כו' ע"ש).